

Zásady procvičování:

---

1. Cvičíme často a krátce

Čím mladší dítě je, tím kratší je čas, po který udrží pozornost a ochotu spolupracovat. 5, 10 či 15 minut logopedického cvičení denně Vás odmění, v podobě pokroku v řeči, o dost více než půl hodiny dvakrát týdně. Zkuste trénovat krátce i vícekrát denně. Kdy trénovat?

Pokud se Vašemu dítěti trénovat nechce, zkuste cvičit každý den ve stejnou dobu (např. 10 minut před oblíbeným televizním pořadem, před či po jídle...) a vydržte. Některé dítě nechce spát, vstávat či jíst a také si zvykne, kdy je čas spánku a jídla. Myslete na to, že Váš budoucí školák či školačka bude mít náskok před ostatními, i když teď má o povinnost více.

Kde trénovat? Trénujeme hrou.

Znovu platí, že čím je dítě mladší, tím více by mělo trénink vnímat tak, že si hraje. Jsou cvičení, která je potřeba „vysedět“ u zrcadla (přípravná cvičení k zpřesnění artikulačních pohybů, cvičení motoriky jazyka apod.) a stále se opakují. Vydržte, bude veseleji. Přijdou slovíčka s obrázky, říkanky, i příběhy.

Jak trénovat?

Od svého logopeda víte co trénovat a jak. Už je pro Vaši ratolest cvičení okoukané? Zapojte svou tvořivost a zahrajte si s obrázky pexeso, schovejte je po bytě a navigujte k nim své dítě, pozměňte cvičení tak, aby bylo trochu jiné. Uvidíte, funguje to skvěle!

2. Opíráme se o sluchovou kontrolu

Úspěšně můžeme hlásku vyvodit (nově vytvořit), když jí Vaše dítě sluchově správně rozlišuje od ostatních hlásek. Dokud Váš syn či dcera sám/sama neuslyší rozdíl mezi svou vadnou a správně tvořenou hláskou, nedaří se mu/jí správně tvořit. Sluchovým cvičením se věnujeme dříve, než přistoupíme k artikulaci.

3. Zrcadlo, zrcadlo, pověz mi..

Využíváme nápodoby. Lépe než vysvětlování pozice rtů, zubů a jazyka funguje předvedení postavení mluvidel v zrcadle. Pokud se nejedná o dospělého, je snadnější sedět vedle dítěte (využíváme větší zrcadlo). Nabízí se tak vzor a kontrola vlastního pohybu. Když k „opičení se“ přidáte trochu legrace, půjde vám to radostněji.

4. Opouštíme staré známé pro nové

Starý (nesprávný) návyk necháváme vyhasnout. Vytváříme, posilujeme a upevňujeme nový.

Hlásky vyvozujeme (vytváříme nové) nejsnadněji nápodobou. Pokud nejsme úspěšní, použijeme pomocnou hlásku (známé jako např. trubka = tdubka). Jakmile pomocnou hlásku již nepotřebujeme, vracíme se k nápodobě.

Pořadí v jakém hlásky vyvozujeme většinou kopírují fyziologický vývoj (viz. Vývoj řeči). Váš logoped může zvolit (z různých důvodů) i jiný postup, který Vám jistě rád vysvětlí.

5. „Netlačíme na pilu“

V logopedii se užívá termín princip minimální akce. Cvičíme uvolněně, s co nejmenší silou a námahou. Někdy k přesnému zvuku pomůže ztišení hlasu (až do šepotu). Neopravujeme dítě v hláskách, které netrénujeme. Stejně tak nepožadujeme, aby hlásku zapojovalo ve vyšších úrovních, ve kterých to ještě nedokáže.

6. Od snadnějšího ke složitějšímu

Touto cestou své dítě nepřetěžujete. Když vidíte, že danou úroveň zvládá dobře i opakovaně, zkuste cvičení jen o „chlup“ ztížit.

7. Posilujeme sebedůvěru dítěte

Chválíme dítě nejen za dílčí úspěchy, ale i za vynaloženou snahu v obdobích, kdy nejde logopedie „jako po másle“. Vaše dítě se bude cítit milované, doceněné a úspěšné. Logopedie se tak může stát dobrou zkušeností.

Jako rodiče máte největší vliv na rozvoj jazykových kompetencí svého dítěte.

Nikdo nemůže udělat více než Vy :-)!!!!